GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Air Berlin i l'imperi de les lleis en vigor.

Opinió | 14/06/2008 | 13:10

Si, com sembla evident, Air Berlin incompleix la llei de política lingüística, ha de ser sancionada.

El director d'Air Berlin a Espanya i Portugal Àlvaro Middelmann es va reunir amb el president Francesc Antich a Ciutat, per parlar de la política suscitada per l'editorial publicada a la revista de la companyia aèria pel seu director general, contrari a usar el català als seus avions. Middelmann va donar per tancada la polèmica i va remarcar que per a Air Berlín "la llengua és només una eina de comunicació" i que "el què volem és comunicar-nos amb el major nombre dels nostres clients", per la qual cosa, va deixar clar que "ara mateix el més practicable és el castellà".

Malgrat això va acceptar reunir-se pròximament amb la directora general de Política Lingüística del Govern balear, Margalida Tous, amb la intenció de "treballar conjuntament" en la "normalització lingüística". Middelmann, que fa pocs dies donava suport a la política lingüística de la companyia que evita la utilització del català, ha rectificat i ara ha admèt que "algun dia" s'utilitzarà el català als avions d'Air Berlin, tot i que ha preferit no donar cap data concreta, ja que ha considerat "complex i difícil" establir un calendari. Però quan serà això? D'aquí a dos mesos? Dos anys? Vint? Quan?

La història ens ha demostrat que cal desconfiar dels alemanys obsedits amb l'idea d'imperi, allò que es diu Reich en alemany. El cap executiu d'Air Berlin, Joachim Hunold, seguint aquesta obsessiò teutònica que molts crèiem ja eradicada, va escriure aquest editorial en què defensava la correlació entre el domini territorial d'una llengua i el respecte que aquesta llengua mereix.

Potser Hunold, un home que ha demostrat la seva ignorància comparant la llengua catalana amb un dialecte, hauria de saber que, si a les Illes s'hi parla català és perquè el rei Jaume I i els seus successors hi van crear un dels imperis mediterranis més notables en tota la història europea. També és sorprenent que Hunold faci befa de la fonètica catalana quan, amb tots els respectes, la llengua alemanya no es caracteritza pas per una musicalitat harmoniosa precisament, més aviat el contrari.

És inaudit que el cap d'una empresa es permeti el luxe de menysprear una llengua co-oficial i, a més, s'inventi històries Losantianes com ara que, a les Illes, hi ha nens i nenes que no parlen castellà Si fos així aquests infants no només es mereixerien un editorial d'una revista sinó que, per la seva raresa antropològica, serien dignes d'una investigació en profunditat per part del National Geographic, ja que amb la quantitat de mitjans de comunicació que existeixen en aquesta llengua que ens bombadegen constantment de forma parlada i escrita, això seria poc menys que un miracle. Sense cap mena de dubte, trobar un infant que, un cop acabat l'ensenyament obligatori, no parli el castellà en terres de parla catalana -ja sigui a les Illes o al Principat, i no diguem al País Valencià, on tret d'algunes zones és gairebé la llengua d'ús única- és més difícil que pujar en globus sense el globus.

Molts catalanoparlants de bona fe s'han dedicat a enviar cartes de protesta a Air Berlin denunciant el xovinisme de Herr Hunold; trobo molt lloable aquest interès per part de la societat civil per demanar respecte. No obstant, hi ha un poble que ha demostrat de forma inequívoca quin és el mecanisme per garantir l'atenció al client en una llengua co-oficial: em refereixo a la

nació quebequesa i la seva defensa de la llengua francesa a Nord-Amèrica.

Un cop assolida l'oficialitat d'una llengua, ja sigui el francès o el català cal garantir-ne la defensa amb les lleis de política lingüística. No es tracta pas d'anar pel món suplicant respecte, sinó que, en defensa del consumidor, cal garantir que els productes oferts per qualsevol corporació arribin als consumidors en les llengües oficials de cada jurisdicció.

Així doncs, el llenguatge que entenen les corporacions i els seus accionistes, són les multes, no pas les cartes de súplica. És com aquell que veu un cartell en una porta on hi resa "Si us plau, no aparqueu" i no hi ha gual. Això no convenç ningú: el que ho fa és el que vingui la grua i les molèsties i la sanció que això comporta. I si el de la grua és una llei, la de Normalització Lingüística aprovada per les cambres autonòmiques no ho és menys. El governs català i balear, amb les eines actualment existents en els seus respectius l'ordenament jurídics, han d'iniciar els procediments per garantir els drets dels catalanoparlants als seus respectius territoris i, ja que Air Berlin opera tant a Catalunya com a les Illes Balears, investigar seriosament i amb la llei a la mà les pràctiques lingüístiques d'aquesta aerolínia.

Si, com sembla evident, Air Berlin incompleix la llei de política lingüística, ha de ser sancionada, que només faltaria, si es tracta de l'aplicació que preveu aquestes sancions, d'una llei en vigor i aprovada pels respectius parlaments. Gràcies a aquestes mesures, Herr Hunold entendrà de manera molt germànica que, d'entre tots els imperis coneguts, els que utilitzem la llengua catalana en tenim un de preferit: l'imperi de les lleis en vigor. Al meu entendre però i en el cas del Principat, en aquest moment sembla impensable que aquesta Generalitat de Catalunya, disposada a abaixar-se els pantalons i aplicar una tercera hora de castellà, vetlli pel compliment estricte d'aquesta llei.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/7298-air-berlin-i-limperi-de-les-lleis-en-vigor.htm